

Zaak 108/86

G. d. M.
tegen
Raad en Economisch en Sociaal Comité
van de Europese Gemeenschappen
„Ontvankelijkheid”

Beschikking van de Derde kamer van het Hof van 7 oktober 1987 3933

Samenvatting van de beschikking

1. *Ambtenaren — Bijstandsplicht van administratie — Omvang*
(*Ambtenarenstatuut, artikel 24*)
2. *Ambtenaren — Beroep — Procesbelang — Verzoeker genoegdoening verkregen na klacht — Niet-ontvankelijkheid*
(*Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91*)

BESCHIKKING VAN HET HOF (Derde kamer) 7 oktober 1987 *

In zaak 108/86,

G. d. M., ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Schmidt, advocaat aldaar, 13, boulevard Royal,

verzoeker,

* Procestaal: Frans.

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Lagasse, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

en

Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Brüggemann en R. O. Dalcq, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

verweerders,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van een krachtens artikel 24 Ambtenarenstatuut gedaan verzoek om bijstand, alsmede tot toekenning van schadevergoeding,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, U. Everling en Y. Galmot, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: P. Heim

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

Beschikking

- 1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 6 mei 1986, heeft G. d. M., ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC), een beroep ingesteld tegen de Raad en het ESC, strekkende tot nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van een krachtens artikel 24 Ambtenarenstatuut gedaan verzoek om bijstand, alsmede tot toekenning van schadevergoeding voor de morele schade die hij zou hebben geleden door de weigering van de administratie, de door hem gevraagde bijstand te verlenen.

- 2 Blijkens het dossier klaagt G. d. M. er in wezen over, al jaren het slachtoffer te zijn van laster en bedreigingen vanwege een andere ambtenaar van het ESC, V. d. G., en verzoekt hij daartegen om bijstand van de administratie op grond van de reeds aangehaalde bepaling van het Ambtenarenstatuut.

- 3 Zo had V. d. G. op 23 april 1985 onder het personeel van het ESC een „open brief” verspreid, waarin hij G. d. M. verweet „al nagenoeg twintig jaar... niet enkel ambtenaar bij het ESC te zijn, maar ook als voltijds docent, en dus met normale bezoldiging, les te geven aan een Belgische onderwijsinstelling”.

- 4 Voorts had V. d. G. in drie nota's van respectievelijk 28 mei, 24 juni en 21 augustus 1985 G. d. M. verweten, dat hij — in strijd met de toepasselijke regeling — een bouwlening die hij van de Gemeenschappen had gekregen, niet had terugbetaald nadat hij het betrokken huis had verkocht. Deze nota's waren gericht aan G. d. M. persoonlijk, met kopie, wat de nota's van 24 juni en 21 augustus 1985 betreft, aan de secretaris-generaal van het ESC en, wat de nota van 24 juni 1985 betreft, eveneens aan een verantwoordelijke van de vakbondsvereniging.

- 5 Na de administratie herhaaldelijk te hebben verzocht een eind te maken aan die aantijgingen en ze te logenstraffen, diende G. d. M. op 2 december 1985 krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut een klacht in, waarin hij in wezen stelde, dat „de administratie, na de verspreiding van de open brief, onverwijld het ontoelaatbare van een dergelijke handelwijze aan de kaak had moeten stellen en de aantijgingen aan het adres van klager had moeten dementeren, ten einde hem aldus openlijk in zijn eer en waardigheid te herstellen”. Met betrekking tot de aan hem persoonlijk gerichte nota's over de bouwlening merkte G. d. M. in zijn

klacht op, dat de administratie „na te hebben vastgesteld dat het dossier in orde was, de tegen klager geuite beschuldigingen had moeten logenstraffen en tegen de auteur daarvan het nodige had moeten ondernemen om een einde te maken aan de lastercampagne”.

- 6 Op 15 januari 1986 heeft de voorzitter van het ESC tegen V. d. G. een tuchtmaatregel genomen in de vorm van een schriftelijke waarschuwing, op grond dat deze informaties had gepubliceerd „in een vorm die moet worden geacht in strijd te zijn met de op hem rustende verplichtingen”.
- 7 In een brief van 21 januari 1986 aan de secretaris-generaal van het ESC verduidelijkte G. d. M., dat „zijn klacht... niet de door het tot aanstelling bevoegd gezag nodig geachte maatregelen betrof, maar uitsluitend het publiek herstel van zijn eer en waardigheid”. Hij herhaalde dit standpunt in een brief van 28 januari daaraanvolgend aan de voorzitter van het ESC.
- 8 Op 29 januari 1986 deelde de administratie van het ESC G. d. M. mee, „dat het bevoegde gezag van onze instelling, in casu de voorzitter, passende maatregelen heeft getroffen om de goede naam van G. d. M. te herstellen”. Dezelfde dag deed de voorzitter van het ESC onder het personeel een „dienstnota” verspreiden waarin hij, na er in het algemeen op te hebben gewezen, dat het ontoelaatbaar was om door middel van circulaire algemene bekendheid te geven aan persoonlijke conflicten, het volgende opmerkte: „Wat de open brief betreft die V. d. G. op 23 april 1985 aan G. d. M. heeft gericht en waarvan de bewoordingen dienen te worden betreurd, wil ik erop wijzen, dat uit een controle is gebleken dat de achtbaarheid van G. d. M. niet in twijfel kan worden getrokken.”
- 9 Ondanks deze stappen van de administratie heeft G. d. M. op 6 mei 1986 het onderhavige beroep ingesteld.
- 10 Volgens artikel 92, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering kan het Hof in iedere stand van het geding middelen van niet-ontvankelijkheid welke van openbare orde zijn, in behandeling nemen en daarover beslissen met inachtneming van het bepaalde in artikel 91, paragrafen 3 en 4, van het Reglement voor de procesvoering. Gelet op de gegevens van deze zaak, zijn er termen aanwezig om deze bepalingen toe te passen en bij afzonderlijke beschikking uitspraak te doen

over de ontvankelijkheid van het beroep, zonder de mondelinge behandeling te openen. In casu moet worden onderzocht of verzoeker een procesbelang heeft, waarbij moet worden opgemerkt dat een dergelijk belang ontbreekt voor zover hij tijdens de administratieve procedure reeds genoegdoening heeft gekregen.

- 11 Verzoeker betwist, in de administratieve procedure genoegdoening te hebben gekregen. In zijn antwoord op een vraag van het Hof heeft hij met name verklaard, dat de dienstnota van de voorzitter van het ESC van 29 januari 1986 pas meer dan negen maanden na de „open brief” van V. d. G. van 23 april 1985 onder het personeel is verspreid. Deze nota, die overigens niet in de gebouwen van het ESC zou zijn uitgehangen, zou bovendien een te algemeen karakter hebben gehad en met name geen melding hebben gemaakt van de tegen V. d. G. genomen tuchtmaatregel.
- 12 Dit argument kan niet worden aanvaard.
- 13 Uit de toelichtingen van verzoeker in zijn brieven van 21 en 28 januari 1986 blijkt immers duidelijk, dat hij met zijn klacht van 2 december 1985 enkel een publiek herstel van zijn eer en goede naam beoogde te verkrijgen, en niet dat er tegen V. d. G. tuchtmaatregelen zouden worden genomen.
- 14 Daarbij komt, dat enkel de „open brief” van 23 april 1985 een publieke aantasting kon zijn van verzoekers eer, aangezien de latere, tot hem persoonlijk gerichte nota's over de bouwlening niet onder het personeel zijn verspreid. Enkel deze open brief kon derhalve aanleiding geven tot een tussenkomst van de administratie, ten einde verzoeker publiekelijk te rehabiliteren.
- 15 Verzoeker heeft tijdens de administratieve procedure trouwens nooit gezegd, welke maatregelen hij precies van de administratie verwachtte, en deze daarmee de keuze van procedure en middelen gelaten. Bij deze keuze was de administratie juist op grond van haar bijstandsplicht ingevolge artikel 24 Ambtenarenstatuut verplicht, elke niet strikt noodzakelijke openbaarmaking van de aantijgingen te vermijden, om te voorkomen dat de belangen van de betrokken ambtenaar nog meer werden geschaad (zie het arrest van 11 juli 1974, zaak 53/72, Guillot, Jurispr. 1974, blz. 791).

- 16 In deze omstandigheden lijken de bewoordingen van de dienstnota van 29 januari 1986 zodanig te zijn gekozen, dat zij verzoeker op alle in zijn klacht genoemde punten genoegdoening gaven, zodat hij thans geen procesbelang meer heeft.
- 17 Mitsdien moet het beroep op alle onderdelen, daaronder begrepen de schadeverdering, niet-ontvankelijk worden verklaard.

Kosten

- 18 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden van de Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

beschikt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Luxemburg, 7 oktober 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

J. C. Moitinho de Almeida